

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Svîrnei Artur XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 13.02.2017 – 02.06.2017;*
2. *Instanța de apel: 06.07.2017 – 17.10.2017;*
3. *Instanța de recurs: 04.01.2018 – 21.02.2018.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 iunie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Svîrnei Artur Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a substanțelor medicamentoase, pe termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Svîrnei Artur pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că inculpatul Svîrnei A.G. în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a procurat substanțe narcotice, pentru consum propriu, fără scop de înstrăinare, pe care le-a păstrat asupra sa până la data de 23.01.2017, când aproximativ la ora 23:30 a zilei indicate le-a predat colaboratorilor MAI al RM, iar ulterior, prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1 -R-488 din 25.01.2017 masa vegetală uscată de culoare verbe-cafenie ridicată de la inculpat a fost identificată ca marijuana, care se atribuie la substanțele narcotice, în cantitate totală de 2,107 gr.

Acțiunile inculpatului Svîrnei Artur Gheorghe au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - *procurarea și păstrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei penale, și pronunțată o hotărâre, prin care inculpatului Svîrnei Artur Gheorghe să-i fie stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat blândețea pedepsei, care în opinia acuzatorului de stat nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane, considerând că prima instanță n-a acordat deplină eficiență criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art.75 din Codul penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Svîrnei Artur Gheorghe de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Reieșind din faptul că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel a indicat că, legalitatea sentinței atacate va fi verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, prin cerere a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscând săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu (f. d. 74), iar instanța de fond prin încheierea protocolară (f. d. 76 verso) a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea stabilirii acesteia, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, respectând prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal se clasifică ca infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, nu se află la evidența medicului narcolog.

Astfel, instanța de apel a conchis că, în speța dată este posibilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului, care este pozitivă.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 16 noiembrie 2017, este atacată, la 14 decembrie 2017, cu recurs ordinar de procuror, care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin. (1) pct.6) – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și pct.10) Cod de procedură penală – s-au aplicat pedepse individualizate*

contrar prevederilor legale, solicită casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În opinia acuzatorului de stat, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei.

Mai mult ca atât, consideră că decizia adoptată în prezenta cauză, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

7. Inculpatul și avocatul acestuia, Buliga Artur au depus referință privind opinia lor asupra recursului ordinar declarat de procuror, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat, consideră că alegațiile acuzatorului de stat sunt nefondate și în acest sens reiterează că, judecarea cauzei penale vizate în recursul ordinar a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și la judecarea apelului declarat de procuror, instanța de apel a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată și respectând prevederile pct. (8) al acestui articol, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent privind blândețea pedepsei, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a

drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Astfel, instanța de recurs relevă că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, *instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială* care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Acest fapt fiind susținut și de către acuzatorul de stat prin recursul declarat (f.d.119).

La fel, se subliniază că, sintagma *suspendarea condiționată* înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare cu anumite condiții puse de instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanțele de fond și-au argumentat hotărârile, care sunt în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art.394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de procuror se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui **Svîrnei Artur Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **22 martie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie